

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2010/4

Összetartozásunk napja

2010 április 25-én vasárnap 9-11 óra között

„Szivárványívmet helyezem a felhőkre, az lesz a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Kenyai példa

Mi egy gyülekezet felelőssége a környezetében élők iránt és mennyit tehetünk gyülekezeti tagként közösségünk missziójáért? Vagy, ha úgy tetszik, a láthatatlan emberekért, akik mellettünk és nem velünk élnek. Többek között erről tanított minket, magyar teológiai hallgatókat és kísérőinket a nairobi St. Andrew's presbiteriánus gyülekezet március elején, közel két héten át. Mi tizenöten azt éltük át, hogy a missziológiával mint tudományággal könyvek által ismerkedni és valóságos missziói munkát látni, meg tapasztalni, részt venni benne, két egészen különböző dolgot jelent.

A St. Andrew's gyülekezet széles körű missziói tevékenységet folytat, amelybe fáradtságot nem kímélve segítettek nekünk belezárni. A modern Kenya kihívásai: területek, ahol a keresztyénséggel még nem mindenki találkozott, ahol a nomád állattartó életformának köszönhetően sokszor nagy szükségét szenvednek, alacsony az átlagéletkor, ahol a női körülmételés még mindig egyfajta beavatási szertartásként funkcionál, ahol a lányok száma az iskola felsőbb osztályaiban hirtelen csökken, mert eljött számukra a családalapítás ideje. Ahol kb. 500.000 kiskorú él az utcán, bántalmazó család-

tagoktól menekülve, sokszor bűnözésbe is keveredve. Ahol az egyik legfontosabb egészségügyi probléma a HIV-AIDS, az abortusz nem legális, a HIV-pozitív szülők gyermekei legtöbb esetben megfelelő kezelés hiányában szintén a fertőzés áldozati lesznek: születésük után hamarosan árvává lett kisgyerekek, hordozva a vírust magukban. Mit tehet egy keresztyén közösség? A valóság számadatait tekintve talán reménytelennek tűnik a helyzet. Hogyan válaszolhat egy gyülekezet emberek millióinak szükségére?

A St. Andrew's gyülekezet munkája azonban valóban reményt ad sok kenyai fiatalnak. Több általános iskolát is meglátogattunk, amelyet a gyülekezet hozott létre. Ezekben az iskolákban olyan gyermekeket érnek el és tanítanak keresztyén szellemben, akiknek sokszor először az alapvető ismereteket is át kell adni, mint például a zuhanyozó vagy az evőeszközök használata. Innen indulva jutnak el odáig a fiatalok, hogy középiskolába, majd akár a felsőoktatásba is bekerülhetnek, hogy esélyt kapjanak egy más minőségű életre.

Belepillantottunk a gyülekezet utca-gyerekek között végzett missziójába is. Ellátogattunk az otthonba, ahol több mint húsz gyermek él és tanul. Most már van otthonuk, rendszeres táplálékuk, tiszta ruhájuk, tanulási lehetőségük. Megismerkedtem Peter-rel, aki 12 éves, szereti az Urat és szeret kertészkedni is. Híres futballista szeretne lenni.

Utunk talán legnehezebb része volt a tumaini látogatás. Egy olyan helyről van szó, ahol HIV-pozitív, árva gyermekeknek készített otthont a gyülekezet. A legkisebb közülük négy éves, a nagyobbak már járnak a városi iskolába. A kicsiket az ott-

Kenyai példa

honban tanítják. Elmondták a gyülekezeti tagok, hogy mennyire nehéz volt a kezdet. Néhány gyermek olyan rossz állapotban érkezett hozzájuk, hogy már nem lehetett az életüket megmenteni. De azt is hozzátették, hogy ma már egyre ritkábban kell szembesülniük a fájdalmasan korai halállal. A legtöbb kisgyermeknek egyáltalán nincs hozzátartozója, néhánynak azonban vannak rokonai, akik alkalmanként meg is látogatják őket. Az intézmény dolgozói édesanyaként gondoskodnak róluk. Így is hívják őket: „Mother”.

Sokat jelentett látni a cseppeket a tengerben. Látni azokat az arcokat, akiknek életében változást hozott Krisztus a gyülekezet munkáján keresztül. Reményt adó és lelkesítő volt megismerni az elszánt embereket, akiknek valóban fontos az evangélium és a misszióra küldetés. Lassan befejeződik azoknak a lakásoknak az építése, amelyre a gyülekezeti tagok gyűjtették össze az anyagi hátteret. Az átadást követően kiadják ezeket, s a befolyó összegeket a misszió fogja hasznosítani. Áldja meg az Isten a St. Andrew's gyülekezet munkáját, és adja, hogy a mi tanulóunknak is legyenek gazdag gyümölcsei!

Kóczián Viktória

Életképek

Huszonévesek délutánja: „Hit és hivatás”-ról

30 éves a Zenés áhítat

Budapesti kirándulás

Átriumi életképek

Munkatársi megbeszélés

Kézműveskedés

Szeretetvendégség

Az átrium mint misszió

Egy esztendeje adtunk hálát Istennek épületeink bővítéséért.

A már közel két évtizede megfogalmazott és gyakorolt gyülekezetépítési koncepciónk szerint lelki és fizikai értelemben is szükséges az “előszoba” funkció, ezért az új és régi helyiségeket egy átriumnak nevezett központi tér köré helyeztük el.

A még misszióra nyitott óceyház idején (4-5. sz.) a templomba először egy átriumnak nevezett, tágas, oszlopcsarnokos részen, és gyakran egy előcsarnokon (narthex) át lehetett bejutni. Ez az átrium volt az érdeklődők, keresztyénséghez közeledők, keresztkedésre készülők helye. A lelki fejlődés fokozatait még épületeik szerkezetével is segítették.

A középkori, államilag kötelezett egyházban elhalványult az evangélium szerinti missziói tudat, ezért az átrium és az előcsarnok, mint már feleslegesnek vélt helyiségek, csak kicsiny szélfogóvá zsugorodtak templomaikban.

Sokan napjainkban is még ilyen csonka templomképben gondolkoznak.

Az átrium az érdeklődők számára egy kellemes hely, és természetesen az egész gyülekezet számára nagyon hasznos, többfunkciós közösségi tér. Az elmúlt évben már voltak itt ifisnapok, vetélkedők, kézműves programok, előadások, gyermek, ifis és felnőtt alkalmakhoz kapcsolódó szeretetvendégségek, esküvői fogadások, teaház, kisebb kiállítás, “átriumi beszélgetések” érdeklődőknek, csoportközi éneklések, vasárnapi istentiszteleteink előtt és után kötetlen beszélgetések.

Éljünk a misszió és a gyülekezetépítés új lehetőségeivel.

Püski Lajos

Átriumi életképek

Vasárnap délelőtt

Esküvő

Csoportközi éneklés

Teaház

Lejárt az idő

Én-is

a vonaton ültem, azon... az ellenkező irányba tartón...

*engedetlenség volt a gyorsítóm,
a nyáját elégedetlenség és ellenállás tartotta távol,
csak messzebb kerüljek Otthonomtól...*

Lejárt az idő, kivetettek...

*Önpusztító áldozat-szerepében
40 év sivatagi átkelés,
menekülés és száműzetés a hitetlenségbe,
egy önző élet jobbjaért várt reményben...*

Lejárt az idő, kivetettek...

*És megnyílt a kísértés kapuja,
Kíváncsiságból léptem be oda,
Tűz és szél pusztította testem,
Víz nélkül tengődött a lelkem...*

*Lejárt az idő, kivetettek. Valaki ajtót nyitott...
egy másikat...*

*Most halakkal cicázok és bátran hajóra szállok,
Útitársként - bizalommal - Jézust fogadom,
Kísérőként Krisztust vállalom, és a hitben
csak hagyom, hogy szent lelkemet megérintse az
Is-ten.*

Lejárt az idő, befogadnak!

*Bujdosó Judit
(2010. március elején,
a felnőttkonfirmációm előtt)*

Hit és hivatás

Mi leszek, ha nagy leszek? Melyik egyetemen, főiskolán tanuljak tovább? Egyáltalán milyen pályát érdemes választani mostanság? Foglalkozásom, vagy hivatásom lesz? Hol lesz helyem a világban – különösen keresztyén fiatalként? Istennek vajon milyen terve lehet velem, és hogyan érthetem meg azt? Hogyan éljem meg a hitem a munkahelyemen, vagy nem is kell feltétlenül tudják, hogy keresztyén vagyok? Mi van akkor, ha a főnököm olyat kér, amely nem egyeztethető össze a hitemmel?

Ilyen és ehhez hasonló kérdésekkel sok fiatalunk küzd a középiskola befejezését követő években. Nem véletlen ez, hiszen a pályaválasztás és az arra való készülés, illetve a munkába állás az életet leginkább meghatározó kérdései közé tartoznak. Nem mindegy, hogy mivel és hogyan töltjük életünk jelentős részét, még napjainkban sem, amikor az élethosszig tartó tanulás és a gyakori pályamódosítások korát éljük. Huszonéves fiataljainktól érkezett a kezdeményezés egy olyan alkalom megrendezésére, amely kifejezetten hozzájuk szól, ahol lehetőség nyílik a beszélgetésre, egymás gondolatainak megismerésére.

Ezért szerveztünk számukra március 6-án, szombaton egy teaházzal egybekötött, fórum jellegű programot *Hit és hivatás(ra készülés)* címmel. Négy gyülekezeti tagot hívtunk meg, hogy osszák meg a fiatalokkal tapasztalataikat, gondolataikat, látásukat ebben a témakörben. Nagy Judit mint pályakezdő közgazdász, Szükné dr. Bódor Sarolta mint ügyvéd, Kerti Péter mint a versenyszférában tevékenykedő vezető és Dr. Hodossi Sándor mint pedagógus voltak a kerekasztalbeszélgetés résztvevői.

Tanulságos volt hallani az ő küzdelmeiket, helykeresésük történetét a világban. Beszéltek munkahelyi nehézségekről, amelyek akár komoly kihívást is jelentettek keresztyén és hívő voltuknak.

Bátorították a jelenlévő közel 40 ifisünket, hogy merjék keresni a helyüket a világban, vállalják bátran hitbeli meggyőződésüket, ne ijedjenek meg a nehézségektől, mert meg fogják tapasztalni, hogy nincsenek egyedül. Az egyik meghívott találóan megjegyezte, hogy talán leginkább a felnőtté és az éretté válás a legnagyobb kérdés ebben az időszakban, vagyis ahogy egy huszonéves egyre több felelősséggel és döntési helyzettel találja szemben magát.

Az első, irányított beszélgetést és fórumot egy jóval kötetlenebb és személyesebb hangvételű második rész követte, amikor vendégeink odaültek egy-egy asztalhoz, ahol olyan kérdések is szóba kerülhettek egy finom tea mellett, amelyeket ifiseink talán nehezen tettek volna fel mindenki előtt. Ekkor nyílt lehetőség egymás jobb megismerésére is.

„Ahogy jobban belegondolok, itt sokkal többről volt szó, mint keresztyén hivatástudatról, ezt támasztotta alá a csoportbeszélgetés is. Az itt elhangzott kérdések, felvetések az élet legkülönbözőbb helyzetéről, megéléseiről szóltak, a „Hogyan befolyásolja az Ige az életünket”, vagy a „szüleink mennyiben és milyen mintát jelentenek számunkra?” kérdésen keresztül, a „kiknek a véleményére adunk” felvetéssel bezáróan.” – írta az alkalom után az egyik meghívott.

Értékes délutánnak lehettünk részesei, amelyet érdemes lenne folytatni.

Berényiné Csinády Melinda

Asztali áldások – áldatlan állapotok

A gyermekből *embert nevelni* életesményét célul kitűző szülő számára, valljuk be, az egyik legfontosabbnak (és legnehezebbnek) tűnő feladat, hogy gyermeke étkezési szokásait ráncba szedje. – *Egyél rendesen, fiam!* – *De én kalandos életet akarok, apám!* – hangzott így a minden szülőnek kínosan ismerős párbeszéd Eszterházy Péterék asztalánál. – *És mi volna, fiam* – jött az integratív szülői javaslat –, *ha nem fognád marokra a vellát, meg még kalandosan is élnél?!*

A gyakorló szülő ráadásul jól tudja, hogy a *vella* megmarkolására való felszólítás nem is igazi kihívás ahhoz a kölcsönösen frusztráló parancssorhoz képest, hogy: egyél meg mindent (vagy, megalázó kompromisszumos javaslatként, legalább a felét, harmadát, negyedét), amit eléd tesznek! ne turkálj az ételben! köszönd meg szépen az ennivalót, te rakoncátlan, bárhol is étkezel! hálálkodj gondoskodó kedvesszüleidnek (a gyámhivatal alkotmányértelmezése szerint egyébként, hm, alanyi jogon járó) vajás kenyérért, túró rudiért és robbanós cukorkáért!

A keresztyén szülő még a klasszikus polgári hagyományok továbbadásának biztosításával sem elégszik meg. Ha már ide születél, adjál szépen hálát az enni-
valóért Istennek! Mert mi lesz belőled, ha nem tanulsz meg 3 (4, 5, 6) évesen, *őszintén* énekelni és prózában mondani az asztali áldásokat?! Ha *most* nem fogod fel, mi a rend, mi lesz veled később?! Legalább ismételd meg megszokásból, az erények és a kegyesség külsődleges gyakorlása előbb-utóbb úgyis a véreddé válik! Megírta ezt már Arisztotelész is a

Nikomakhoszi etikában, ajánlott olvasmány minden óvodásnak!

Ha a gyermek netalán húzódozna a szakirodalom használatától, akkor a szép szó, az édességmegvonó fenyegetések, a kedvenc rajzfilmekről szóló, lefelé licitáló alkudozások hatására egyszer végre csak megérti az a kölkök, hogyan kell rendesen enni, meg az étkezésekért hálát adni. Így tudta, így vélte mindezt az a szülő is, akinek a fiacskája a hónapok óta tartó kiképzés után, már végre, a szó szoros értelmében *fegyelmezetten*, végigülte a hosszú vasárnapi ebédet és az azt követő kedélyes diskurálást, majd a díszes asztaltársasággal együtt, magától mondta fennhangon az áldást: „Akiételt, italtadott, *mostmár*; annakneve, *nagyon kell*, legyenáldott, *pisilni*. Ámen.”

Mennyire és meddig vegyük komolyan magunkat? Talán az étkezési rend és az asztali áldás megtanításában sem több a szerepünk, mint a páli szelíd ültetés és az apollósi türelmes öntözés. A növekedést úgyis csak az Isten adhatja meg.

Fazakas Gergely

Ifinap a Nagytemplomban

„Áldott a mi Urunk Jézus Krisztus Istene és Atyja, aki nagy irgalmából újjá szült minket Jézus Krisztusnak a halottak közül való feltámadása által élő reménységre...” (1Pt 1,3)

Hírek

- ♦ **Ifis délután** lesz *ápr. 23-án*, pénteken.
- ♦ **„Összetartozásunk napja”** *ápr. 25-én*, vasárnap 9-11 óráig.
- ♦ **Családi istentisztelet** *ápr. 25-én*, délután 3 órakor lesz az önkormányzati iskolába járó hittanosoknak és szüleiknek.
- ♦ **Gyülekezeti tábor** lesz *júl. 12-18 között*, részletek szórólapon.

Ökumenikus Szenior Foci, II. helyezés

1% + 1%

- ♦ Az egyik 1% átutalásához *Református Egyházunk* technikai száma: **0066**.
- ♦ A másik 1% átutalásához *“Nagyerdei Egyházközségért” Alapítvány* adószáma: **18545269-1-09**.

Szivárvány –

a Debrecen-Nagyerdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811
Felelős kiadó: Püski Lajos Tördelés: Bene Lászlóné
Nyomda: REXPO Kft. Készült 450 példányban
18. évfolyam 4. szám Megjelenik havonta
Egyházközségünk számlaszáma: 11738008-20012917
Gyülekezeti honlapunk címe: www.refnagyerdo.hu

Zenés áhítat

(vasárnaponként 5 órakor)

Ápr. 11. Bodnár Ildikó és Versánszky Ildikó hegedül, Antall Barbara gordonkázik, Karasszon Dezső orgonál

Ápr. 18. Bódy Zsuzsa gordonkázik

Ápr. 25. Dankos Attila orgonál, Létai Enikő énekel

Máj. 02. Farkas Aliz orgonál

Máj. 09. A Zeneművészeti Kar kamaraegyüttese játszik, műv. vez. Nagy Csaba

Imádkozzunk...

- ♦ gyülekezeti táborért,
- ♦ bölcsességért a választásokhoz
- ♦ összetartozásunk napjáért.

Információ

Gyülekezeti honlapunk címe, melyen a *Szivárvány* is megtalálható:

www.refnagyerdo.hu

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Kórházlelkészek:

Kenézy Kórház – 511-777/1943

Klinika – 600/4978 (üzenetrögzítő)

Méliusz Református Rádió – 88 MHz-en
URH sávban városon belül